

I øvrigt finder jeg ikke Anledning til at forlænge Debatten, thi det er, som sagt, ikke saa meget Hensynet til de paagældende Personer som Forholdet overfor Kommunen, jeg har ønsket at fremhæve. Det er mere den civile Side af Sagen end den militære; den sidste er drøftet saa tidt, saa jeg ikke finder Anledning til at komme nærmere ind paa den.

Johannes Jensen: Det glæder mig, at det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) oplyste, at der i Udvalget havde været holdt 4 Møder; det afkræfter jo fuldstændig det ærede Medlems oprindelige Paastand om, at der ikke i Udvalget er bestilt noget som helst. Det ærede Medlem skulde nu kun gaa noget videre og erkende, at de Møder, der blev holdte, førte os, der saa denne Sag ud fra noget forskellige Synspunkter, nærmere sammen, og at det Arbejde, der er gjort i Fjor, saaledes giver Haab om, at vi kan blive enige i Aar. Det ærede Medlem fremhæver de Goder, som militære Personer har i Garnisonsbyer; men de har jo — det vil jeg understrege — ikke andre Goder end dem, alle Kommunens Beboere nyder. Der er talt om gratis Undervisning for Underofficerers Børn — det maa vel være for Underofficerers Børn, thi jeg tror ikke, man i Næstved gaar saa vidt, i alt Fald gør man det ikke i andre Byer, at man giver Fripladser til Børn af saadanne Forældre, der har Raad til selv at betale for deres Undervisning i den højere Almenskole; men jeg gaar ud fra, at man i Næstved som i Fredericia giver Børn af Underofficerer denne Undervisning gratis. Men det gør man ogsaa overfor Folk, der i økonomisk Henseende er ligestillede med Underofficererne. Disse har i saa Henseende ikke nogen Forret. At den Omstændighed, at man har Garnison i en By, i særlig Grad skulde forøge Udgifterne til Fattigforsørgelsen, er ikke en Erfaring, vi har gjort i Fredericia; men jeg kender ikke de sædelige Forhold i Næstved saa nøje, at jeg kan udtale mig derom for denne Bys Vedkommende. Økonomisk set, siger det ærede Medlem, er de Folk, der tjener i den danske Hær som Befalingsmænd, bedre stillede end alle andre. Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at ogsaa det danske Socialdemokrati har været med til og været virksomt for at stille vor Underofficersklasse paa det økonomiske Niveau, den nu staar paa. De var meget virksomme for at gennemføre de to Lønningslove; vi i sin Tid fik for Underofficererne, og de talte den Gang ikke noget om, at man skulde rokke ved den

Begunstigelse, som ogsaa fandtes den Gang, at Underofficererne slap med de 2 pCt. i Kommunalsskat. De Herrer kan altsaa ikke frigøre sig for det Ansvar, de nu vil lægge over paa Venstre, Ansvaret for de Lønningsvilkaar, man har i Hæren, og specielt kan de ikke frigøre sig for det for Underofficerernes Vedkommende, idet de har været lige saa virksomme som Venstre for at føre dem frem til disse Kaar.

For øvrigt vil jeg sige, at der er nogen Tilbøjelighed baade hos det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) og hos det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) til i denne Forbindelse kun at ville tale om Officererne, men det store Tal af Befalingsmænd er og bliver dog Underofficerer, og naar Talen er om Underofficerer, er Forholdet det, at deres økonomiske Vilkaar ikke er saa lyse og gunstige, som man søger at give det Udseende af. I de to Aar, jeg har haft den Ære at være Rigsdagsmand, har jeg haft mange Henvendelser fra Underofficerer om at hjælpe dem til at komme over i civile Etater, fordi de synes, at baade Arbejdet og Lønnen er bedre der. De har særlig ønsket at komme over i Toldetaten eller i Postvæsenets Tjeneste. Denne Bestræbelse fra Underofficerernes Side er i alt Fald for mig et Vidnesbyrd om, at Underofficerernes økonomiske Vilkaar ikke er saa gunstige, i alt Fald ikke er gunstigere end de, der opnaas i Civiletaterne. Det ærede Medlem fra Næstved siger, at hele dette Forhold avler Bitterhed. Det er egentlig mærkværdigt, at denne Bitterhed først er kommet til Orde, efter at vi fik flere Garnisonsbyer paa Sjælland, og efter at Næstved blev en større Garnisonsby. Saa længe vi havde de gamle Garnisonsbyer, var der aldrig nogen Bitterhed. Der har f. Eks. aldrig i den Garnisonsby, jeg repræsenterer, hævet sig Stemmer for, at denne Bestemmelse, som nu foreslaas ophævet, skulde være uretfærdig; men aldrig saa snart kommer de nye Garnisonsbyer, før der stilles Krav, Krav, som gaar i to Retninger, dels Kravet om, at de skal stilles gunstigere i Henseende til Indkvartering, dels Kravet om, at militære Personer skal svare en anden Skat end hidtil. Siden det Krav er blevet rejst, har det ærede Medlem fra Næstved været en ufortrøden Forkæmper for at opretholde den Misfornøjelse, der naturligvis, hvis man ser paa denne Sag rent umiddelbart, maa være hos de civile Borgere overfor denne Forskel i Skatteprocenten. Men jeg vil om dette Spørgsmaal sige, at det jo ikke er et Spørgsmaal om Privilegier, men det er et Spørgs-